

entrevista

VICENT TAMARIT

President de FEVA

per *Empar Capilla*

AAPV: En primer lloc, ens agradaria saber què és exactament la FEVA i de que s'ocupa?

V. Tamarit: La FEVA és una federació d'associacions de creatius; actors, directors, guionistes, músics, traductors i adaptadors que tracta d'unificar els interessos que tenim en comú. Al principi, quan es va crear en 1997, era una federació més ampla que incloïa als productors i empreses de serveis, però, l'any passat els empresaris van muntar la seua federació patronal, la EAVF, i ara la FEVA és una plataforma que agrupa els professionals de la creació per tractar de defensar totes eixes coses que tenim en comú. Crec que estem en una conjuntura molt important per al sector audiovisual i el sector cultural en general. Necessitem estar associats per tractar que aquest mercantilisme globalitzador que ens envaeix en tots els àmbits, i que fa perillar la nostra identitat cultural. Necessitem tindre veu, ressò, hem de dir i reivindicar les coses que nosaltres necessitem per reconèixer-nos, per a continuar sabent qui som, d'on venim

i cap a on anem, hem de delimitar el nostre territori com a espai de llibertat i creació on la nostra identitat valenciana, espanyola i europea no estiga fagocitada per la poderosa indústria americana de l'entreteniment.

AAPV: Fa poc que eres el nou president de la FEVA, cap a on creus que ha d'anar?

V. Tamarit: Sempre he cregut en l'associacionisme corporatiu. Malgrat que els creadors, els artistes, tenim una certa "inquina" o un cert rebuig a la qüestió associativa, segurament perquè som persones molt independents -i tal volta per això som artistes- és evident que necessitem unir-nos, tindre una unió sòlida ajuda enormement a l'hora de demanar moltes coses, no és una qüestió només de demandes salarials o socials sinó de demandar la necessitat de la creativitat i la llibertat d'expressió. Estem en un moment en què la globalització pot ser molt perillosa. Sóc un convençut de que necessitem una política de proteccionisme cultural. Entendre la llibertat com un espai

AAPV: En primer lloc, ens agradaria saber què és exactament la FEVA i de que s'ocupa?

V. Tamarit: La FEVA és una federació d'associacions de creatius; actors, directors, guionistes, músics, traductors i adaptadors que tracta d'unificar els interessos que tenim en comú. Al principi, quan es va crear en 1997, era una federació més ampla que incloïa als productors i empreses de serveis, però, l'any passat els empresaris van muntar la seua federació patronal, la EAVF, i ara la FEVA és una plataforma que agrupa els professionals de la creació per tractar de defensar totes eixes coses que tenim en comú. Crec que estem en una conjuntura molt important per al sector audiovisual i el sector cultural en general. Necessitem estar associats per tractar que aquest mercantilisme globalitzador que ens envaeix en tots els àmbits, i que fa perillar la nostra identitat cultural. Necessitem tindre veu, ressò, hem de dir i reivindicar les coses que nosaltres necessitem per reconèixer-nos, per a continuar sabent qui som, d'on venim i cap a on anem, hem de delimitar el nostre territori com a espai de llibertat i creació on la nostra identitat valenciana, espanyola i europea no estiga fagocitada per la poderosa indústria americana de l'entreteniment.

AAPV: Fa poc que eres el nou president de la FEVA, cap a on creus que ha d'anar?

V. Tamarit: Sempre he cregut en l'associacionisme corporatiu. Malgrat que els creadors, els artistes, tenim una certa "inquina" o un cert rebuig a la qüestió associativa, segurament perquè som persones molt independents -i tal volta per això som artistes- és evident que necessitem unir-nos, tindre una unió sòlida ajuda enormement a l'hora de demanar moltes coses, no és una qüestió només de demandes salarials o socials sinó de demandar la necessitat de la creativitat i la llibertat d'expressió. Estem en un moment en què la globalització pot ser molt perillosa. Sóc un convençut de que necessitem una política de proteccionisme cultural. Entendre la llibertat com un espai econòmic i social pel desenvolupament del lliure mercat, per a mi, és una

barbaritat. El lliure mercat sense regulacions, es converteix en l'imperi, la dictadura, de la cobdícia. Les pantalles de cinema d'Europa i en particular d'Espanya, en aquests moments, estan segrestades per les multinacionals, que són les que imposen quines pel·lícules han de tindre els exhibidors a les seues sales. Aquesta és la realitat comercial en la que estem. Per tant, crec en la llibertat, i per defensar-la, hi ha que marcar unes regles del joc per a evitar que ningú ens la pugui furta o retallar amb tretes economicistes. La indústria audiovisual és una indústria de l'entreteniment, però també és cultura. La literatura, la poesia, la pintura han contribuït en la història de la humanitat a perfilar les identitats culturals dels països, de les regions. La narració audiovisual comporta en la actualitat una enorme càrrega cultural. Els americans ho saben i utilitzen la indústria audiovisual (i de l'entreteniment) com un instrument "aculturitzador", colonitzador ideològic i econòmic. Crec que és necessari que la nostra cultura siga preservada, i per tant que se li posen unes limitacions als invasors culturals.

AAPV: Dins la FEVA, quin és el paper de l'AAPV, exactament?

V. Tamarit: Doncs, és un paper molt important, perquè és possiblement

l'associació que, diguem-ne, més pes *demogràfic* té. És l'associació més nombrosa, també és possiblement la que més gent té vivint exclusivament de l'exercici de la seua professió. Altres associacions, tenen alguns associats amb una altra activitat a banda d'escriure, dirigir o compondre. Pot ser l'associació que té més influència en l'opinió cultural valenciana. El teatre està molt arrelat a la nostra societat, afortunadament. Ha tingut moments de crisi però sempre ha estat present en la nostra cultura, fins i tot en el franquisme, recorde molts grups independents fent un teatre molt interessant en els anys seixanta i setanta, i això sempre ha continuat. La tradició teatral valenciana ha estat molt sòlida i això es reflecteix en aquesta associació d'actors que té un pes específic dins de la FEVA.

AAPV: Quina és la teua opinió sobre la Llei de l'Audiovisual? Quins avantatges i inconvenients li veus?

V. Tamarit: És una Llei necessària, evidentment. És imprescindible establir unes normes de funcionament de la indústria audiovisual. Espere que no es quede curta en quant als aspectes de protecció cultural i també en relació als aspectes creatius i artístics. L'últim text que he llegit deixava moltes coses pendents a què es resolguen per

reglamentacions posteriors i per tant no entra al "meollo" de la protecció creativa, de la propietat intel·lectual de l'artista. Estem desprotegits els escriptors, els músics..., els creadors inicials, els que posen la primera pedra per a elaborar una pel·lícula, un programa de televisió. Si no hi ha guió, no hi ha obra, no? El guió és el "solar" sobre el qual s'ha de construir una obra audiovisual. Pense que aquesta Llei està deixant de costar alguns aspectes molt importants respecte a la creativitat, que és el patrimoni cultural essencial que deuriem preservar.

AAPV: Hi ha una sèrie de convenis en marxa i ens agradaria que ens explicares més o menys de que tracten.

V. Tamarit: Des de fa temps, hi ha en marxa una sèrie de convenis audiovisuals, són convenis que afecten a Conselleria, a Televisió, a Presidència i al sector, evidentment. La idea d'aquests convenis és tractar d'impulsar l'activitat industrial. Per exemple, hi ha un conveni recent per fer TV Movies, per fer ficció de llargmetratge per a televisió. És un conveni que està donant joc, està donant la possibilitat que tècnics, actors, etc. treballen d'una forma més regular i per tant que puguem millorar l'execució del nostre ofici. Perquè si no

hi ha activitat, no hi ha manera de *fer obra* per tant, d'acumular experiència i augmentar la qualitat dels treballs. De totes formes, és un conveni que ha de ser més considerat, polir-lo un poquet més, però està pel bon camí. Recentment, també hi ha hagut un conveni de producció de sèries de ficció. Així s'han anat fent convenis que, esperem que d'ací endavant, quant ja tinguem la Llei de l'Audiovisual, estiguen integrats en un conveni marc complet, operatiu regularment i tots puguem plantejar l'activitat d'una manera més programada. A més, si n'hi ha una forma regular de funcionar, això també pot permetre que el creatiu tinga una forma més concreta i regular per a sobreviure del seu treball. Crec que en aquests convenis és molt important el cinema, el produir pel·lícules de llargmetratge, perquè són d'alguna manera els portaestendards d'identificació cultural, tant el cinema espanyol, com el cinema valencià, el català o el basc, el que siga.

Per tant, la producció cinematogràfica requereix un conveni seriós i rigorós entre totes les parts implicades: professionals, productors i l'Administració, però també els distribuïdors i els exhibidors. Cal que estiguem tots junts, disposats a treballar per potenciar el cinema. És necessari que els nostres espectadors gaudisquen amb les nostres pel·lícules de la mateixa manera que hui en dia els espectador espanyols en general han acabat tenint fe i gaudint a tope de les telecomèdies espanyoles, què l'han furtat un espai de *Prime Time* a les pel·lícules americanes. Açò ha estat un èxit extraordinari. Si hem aconseguit que el públic tinga interès per veure els nostres actors en televisió, el següent pas és aconseguir què el públic espanyol tinga interès per veure el seu cinema, i el cinema valencià, per suposat. Eixe conveni està pendent de fer-se.

AAPV: Com creus que va a influir La Ciutat de la Llum en l' Audiovisual Valencià. I més en concret als actors valencians?

V.Tamarit: És una incògnita per a tots, La Ciutat de la Llum és una idea excel·lent, que Berlanga portava al cap des de fa molts anys, moltíssim. Ara bé, dubte que La Ciutat de la Llum ubicat a Alacant siga el lloc més operatiu per

a contribuir a desenvolupar l'activitat industrial valenciana. El nucli principal dels actors valencians es troba al voltant metropolità de València, que proporciona una oferta laboral i de formació prou més atractiva que la alacantina. Hi ha un conjunt de factors que concentren als comedians a l'entorn valencià: Una significativa activitat teatral en sales públiques i privades, també hi ha centres públics i privats de formació actoral, conservatoris, escoles de dansa, escoles de belles arts, empreses de producció audiovisual, estudis de televisió, televisions locals, a més del centre de produccions de RTVV a Burjassot, el Centre Dramàtic, i unes connexions freqüents i ràpides amb Madrid i Barcelona. La ubicació de la Ciutat de la Llum al sud de la Comunitat, no sols sembla beneficiar poc als actors valencians, eixa llunyania de València també afecta negativament a la resta del sector audiovisual de la Comunitat Valenciana, desenvolupat i concentrat al voltant del Túria des de fa més de 20 anys. Moltes de les necessitats que pot tindre la Ciutat de la Llum d'infraestructures, ja siguen tècniques com de proveïdors, com de personal, construcció de decorats, etc, ja les teniem a l'abast a València, però a Alacant s'han de crear. Això serà un handicap, tant per a la mateixa Ciutat de la Llum com per a nosaltres que

estem a dos-cents km de distància. Per a un productor radicat a València, possiblement, tindrà el mateix cost logístic anar als estudis de la Ciutat de la Llum que anar a Barcelona o Madrid. Per tant, per als productors valencians no està clar que siga un avantatge tindre la Ciutat de la Llum a Alacant. Una altre aspecte seria per a la producció estrangera, que la Ciutat de la Llum siga un centre operatiu on vinguen els americans a rodar podria ser hipotèticament interessant, evidentment. Però també podria ser perillós, pot ser un *Caballo de Troya*; si les *Majors* venen a aprofitar-se dels recursos públics nostres per a fer pel·lícules "americanoides" amb hipotètica participació espanyola, la qual cosa els donaria "europetit" per a campar per les pantalles europees sense cortapises

i trencant els sistemes proteccionistes, doncs no ens augura un futur cultural gens positiu. Dubte, no obstant, que els americans renunciïn a continuar treballant amb els estudis anglesos on porten anys fent eixe tipus de maquillatge coproductor per a expandir-se lliurement pel mercat europeu. És cert que hi hauria una hipotètica contraprestació si la producció americana vingués, veritablement, a donar activitat, a donar treball a tots els tècnics, els creatius, els actors i actrius, etc.... Si allò ho converteixen en un poderós centre industrial del cinema, si esdevinguera la Ciutat de la Llum en un autèntic *plan Marshall* per al desenvolupament laboral i empresarial de l'audiovisual valencià -i no en una trista versió de la situació pintada pel propi Berlanga en la seua memorable